

Месца для душы, адпачынку і спорту

У 2018—2019 гадах у шэрагу паркаў Мінска чакаюцца змены

Сярод іх парк Паўлава, Уга Чавеса і Курасоўшчына. Рэканструкцыя першага пачалася ўжо летась: у парку пабудавана пляцоўка для варкаўта, на якой ужо кіпіць трэніровачная і спаборніцкая работа.

Спрыяльнае надвор'е цяперашняй вясной дазволіла працягнуць работу. Другі этап рэканструкцыі ўключыў у сябе добраўпарадкаванне тэрыторыі плошчай больш за чатыры гектары ўздоўж вуліцы Любімава. Менавіта там знаходзіцца галоўны ўваход у парк і плошча для правядзення масавых мерапрыемстваў. Традыцыйна зыхары Маскоўскага раёна збіраюцца ў гэтым месцы, каб адсвяткаваць рэспубліканскія і гарадскія святы, таму ўваходныя вароты з'яўляюцца важным элементам рэканструкцыі. Там з'явіцца новая сцэнічная пляцоўка, месца для ўстаноўкі павільёнаў рознічнага гандлю, пляцоўкі для адпачынку, смеццевых кантэйнераў і біяпрыбіральняў. Таксама будзе палепшана якасць асвятлення тэрыторыі.

Трэці этап рэканструкцыі парку Паўлава павінен завяршыцца ў 2019 годзе. Гэты пускавы комплекс уключае ў сябе добраўпарадкаванне астатняй тэрыторыі, будаўніцтва спартыўных пляцовак для гуль-

Фота Ганны ЗАНКВІЧ.

ні ў валејбол і баскетбол, спецыяльна адведзеных месцаў для гульні ў шахматы і шашкі. Дарэчы, спартыўныя мерапрыемствы ў парку Паўлава праходзяць рэгулярна і цяпер. Напрыклад, на мінулых выхадных адміністрацыя Маскоўскага раёна арганізавала ў парку спаборніцтва па велабіятлоне. Для сталіцы гэта новы від спартыўнага баўлення вольнага часу, раней падобных турніраў не праводзілася.

Таксама завяршалны этап рэканструкцыі прадугледжвае стварэнне веладарожак з веластаянкамі, бегавую сцежку здароўя з абсталяванымі гімнастычнымі пляцоўкамі. На ўчаст-

ку парку па вуліцы Касманаўтаў павінна з'явіцца агароджа, а набярэжныя ракі абцяюць зрабіць больш зручнымі і прыгожымі. Дарэчы, плануецца, што ў парку з'явіцца яшчэ і пірсы, пешаходныя масты і спецыяльныя пляцоўкі для спуска да вады. Пройдзе рэканструкцыя каскада-крыніцы і дэкаратыўнага ручая. Што немалаважна для буйнога раёна і папулярнага парку, каля яго створаць аўтастанку.

Што датычыцца яшчэ двух аб'ектаў сталіцы, праект будаўніцтва парку Уга Чавеса плануецца ажыццявіць у 2019 годзе, там працягнуць ствараць пешаходныя сувязі, сістэму

асвятлення, зробіць пляцоўкі пад стацыянарныя атракцыёны. Мяркуецца, што дзіцячыя і падлеткавыя атракцыёны для зручнасці тэрытарыяльна будуць падзеленыя.

У планы рэканструкцыі парку Курасоўшчына ўваходзіць абнаўленне пешаходных сувязяў, асвятленне малых архітэктурных формаў. Плануецца таксама развіць інфраструктуру парку, стварыць спартыўныя пляцоўкі, месцы для масавых гулянняў з магчымасцю ўстаноўкі навагодняй ёлкі. Магчыма, на тэрыторыі парку з'явіцца таксама веладарожка і лыжаролерная траса.

Дар'я ЛАБАЖЭВІЧ.

■ Новыя кнігі

ЖЫЦЦЁ — ЗАГАДКАВЫ ПАЛЁТ

Кніжная серыя выдавецтва «Мастацкая літаратура» «100 вершаў» папоўнілася новым зборнікам.

«І кожны дзень — гарачы вырай // Здзіўленняў, радасці, клопот. // Так я іду на голас ліры, // Дзе ўсё — фантазія, палёт. // Які зайздросны свет паэта — // З нябачных промняў вобраз ткаць, // І — заміраць на схіле лета, // І ў вольным слове ўваскрасаць!».

Сёлета паэтэсе Яўгеніі Янішчыц споўнілася 67 гадоў. Усяго толькі семдзесят!.. А яна пайшла з жыцця, пакінуўшы шчырыя, шчодрыя на краскі вершы, аж у 1988 годзе. Пайшла, лічы, зусім маладой. І паспела за адведзены ёй час прывязаць да ўласных адкрыццяў чытача. Была адзначана калегамі, уладамі, атрымала Дзяржаўную прэмію Рэспублікі Беларусь, прэмію Ленінскага камсамола Беларусі, была і застаецца найвялікшай зоркай беларускай нацыянальнай паэзіі.

Жыццё, дакладней — сыход з жыцця фізічнага, Яўгеніі Янішчыц абрамляюць розныя легенды. І ўсе яны нічога не вартыя, калі гартуеш кнігу вершаў і трапляеш у палон вынай-дзеных, заўважаных паэтэсай слоў. Калі яе сардэчныя рытмы кранаюць і твае душу і сэрца. «Ты пакліч мяне. Пазаві. // Там заблудзімся ў хмельных травах. // Пачынаецца ўсё з любові, // Нават самая простая ява. // І тады душой не крыві // На дарозе жыцця шырокай. // Пачынаецца ўсё з любові...»

Кнігу «Каханьне сад і ластаўка вясны» ўклаў паэт і галоўны рэдактар выдавецтва «Мастацкая літаратура» Віктар Шніп. Ілюстрацыямі да зборніка служаць рэпрадукцыі карцін мастака Мікалая Казакевіча. Рыгор Бярозкін у рэцэнзіі на першую кнігу паэтэсы напісаў: «Першая кніга — кніжка ясная, свежая, росная, быццам тая раница, з якое яна, Жэня Янішчыц, і выбегла (іменна выбегла) у літаратуру...» Відаць, у лістападзе 2018 года пройдуць самыя розныя святочныя мерапрыемствы ў знак 70-годдзя Яўгеніі Янішчыц. Будзем спадзявацца, што з'явіцца яшчэ і новыя кнігі таленавітай паэтэсы. А ў тым, што яе паэзія застанеца ў лёсе беларускага народа на стагоддзі, сумнявацца не даводзіцца.

Мікола БЕРЛЕЖ

■ Упрыгожваем сталіцу

На пляцоўцы па вуліцы Матусевіча ў Мінску з'явілася незвычайная інсталяцыя. Яна зроблена з драўляных паддонаў і кабельных шпуклек, якія выкарыстоўваюцца ў нехарактэрнай якасці і прыцягваюць увагу сваёй яркасцю і навізнай.

Здавалася б, як можна з такіх штодзённых і сумных матэрыялаў, як будаўнічыя паддоны і пустыя шпуклі ад кабеляў, зрабіць штосьці цікавае? Аказваецца, можна. Мастакі з праекта «Арт-салата & Хатні ачаг» паспрабавалі даказаць, што самыя звычайныя прадметы, скампанаваныя незвычайным чынам, здольныя ператварыцца ў мастацкія творы.

МАСТАЦТВА ВУЛІЦ: драўляныя інсталяцыі і гіганцкі малюнак на шматпавярховіку

Усяго інсталяцый сем, і працавалі над імі адзінаццаць мастакоў. Вельмі цікава глядзець на фігуры, якія ўзніклі ў выніку іх творчасці. То гэта дзіўнай формы, але добра вядомы веласіпед. Толькі твор назвалі «Веселaped», што таксама дадае цікавасці. То высачэзная піраміда са шпуклек. То дзіўнай, але пацешнай формы лаўка, зробленая ў выглядзе чатырохвугольніка. Дарэчы, на яе можна прысесці і адпачыць, а не толькі палюбавацца як творам мастацтва. Беларускія мастакі (а гэта Юрась Мацко, Сяргей Грыневіч, Алесь Фалей, Алесь Трусаў, Змі-

цер Сурскі, Кірыл Кухарчук і Валянцін Борзды), сапраўды, прыклалі ўсе свае творчыя намаганні і фантазію, каб зрабіць нешта незвычайнае і, галоўнае, з любоўю да Мінска.

Жыхары сталіцы, здаецца, адказалі ім узаемнасцю: яны цэлымі сем'ямі прыходзяць разглядаць скульптуры і фатаграфавалі на іх фоне. Ну а дзеці хутка асвоілі новы інтэр'ер і на ўсю моц эксплуатауюць незвычайныя «цацкі». Адзначым, што праект і ствараўся з мэтай разнастаіць жыццё гараджан, прыўнесці ў яго свежыя фарбы. І, мяркуючы па той увазе, якую выклікае ідэя мастакоў, з пастаўленай задачай яны справіліся бліскава.

А вось прыклад таксама сучаснага вулічнага мастацтва, толькі крыху іншага кірунку. На вуліцы Ляшчынскага непадалёк ад станцыі метро «Кунцаўшчына» на сцяне 12-павярховага дома з'явіўся партрэт маладога чалавека. Праца над малюнкам, ці як інакш называюць падобныя насценныя графіці — муралам, падыходзіць да свайго лагічнага фіналу: выява амаль што завершана і выканана ва ўвесь рост, можна сабе ўявіць маштаб гіганта!

Аўтар гэтага незвычайнага малюнка — мастак з Аўстраліі Фінтана Мэгі. Натхнёны

прыгажосцю, утульнасцю і спакоем Беларусі, а таксама творчасцю мясцовых мастакоў, ён вырашыў зрабіць унёсак у сталічнае вулічнае мастацтва. У якасці мадэлі Фінтана выкарыстаў мінскага школьніка. Чаму? Па словах мастака, у сваёй рабоце ён хоча адлюстраваць мінулае, сучаснасць і будучыню Беларусі, а таксама тое, што краіна хутка развіваецца і ідзе наперад. А хто, як не малады чалавек, сімвалізуе ўсе гэтыя якасці? У руках хлопца трымае папярковую птушку, якая сімвалізуе імкненне да вышыні, а за яго спінай — цень, у якім адбіваецца мінулае краіны, яе манументальная архітэктура і велічная сучаснасць.

Як паведаміў удзельнік творчага праекта Раман, па завяршэнні гэтага мурала каманда гатовая распачаць работу над іншым праектам. Яшчэ адзін малюнак на фасадзе шматпавярховіка ў хуткім часе з'явіцца непадалёк, балазе адміністрацыя Фрунзенскага раёна ідзе насустрач ідэям вулічных мастакоў. А чаму ж не ісці? Падобныя праекты прыкметна ўпрыгожваюць нашу жыццё, ператвараюць штодзённасць у свята і дораць людзям выключна станоўчыя эмоцыі.

Сяргей КУЛАКОЎ, Вольга АНУФРЫЕВА

